

Η καινή εντολή της αγάπης.

Γέροντας Πετρώνιος Προδρομίτης (†).

Αγάπη.

«Όλοι έχουμε ανάγκη από αγάπη», έγραφε μια αφίσα για την «ημέρα της αγάπης» και οποία προέτρπε να γίνονται έργα χριστιανικής αγάπης για χάρη των υπερήλικων, των φτωχών και των ορφανών.

Κοντά στην πρακτική της πλευρά η αφίσα εξέφραζε μια μεγάλη αλήθεια: ότι δηλαδή όχι μόνο τα γηρατειά, οι άρρωστοι και γενικά αυτοί που υποφέρουν, αλλά όλοι, απόλυτα όλοι έχουμε ανάγκη από αγάπη. Όπως ακριβώς δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς τον αέρα, το φως και τη θερμότητα του ήλιου, κατά τον ίδιο τρόπο δεν είναι δυνατό να ζήσει ο άνθρωπος χωρίς την αγάπη πάνω στη γη. Όλοι έχουμε ανάγκη από την αγάπη.

Το γεγονός αυτό δεν είναι ανάγκη να προβληθεί, το ζει ο κάθε άνθρωπος στην προσωπική του ζωή. «Η δύναμη του αγαπάν είναι φυτεμένη από την αρχή μέσα στην ανθρώπινη ψυχή» (άγ. Νικόλαος Καβάσιλας), η δύναμη αυτή αποτελεί μέρος από την ίδια τη σύσταση της ύπαρξής μας, είναι η σφραγίδα της εικόνας του Θεού, ο οποίος είναι αγάπη (Α΄ Ιω. 4:8).

Στην Παλαιά Διαθήκη η αγάπη βρίσκεται στην αρχή του Δεκαλόγου, αλλά την αληθινή εικόνα της μας τη δείχνει ο Σωτήρας Χριστός, όταν σαρκώθηκε από αγάπη για μας και αποκαλύφθηκε σε μας ως σαρκωμένη αγάπη. Αυτός αγάπησε τους ανθρώπους όπως κανείς άλλος δεν τους αγάπησε ή θα τους αγαπήσει ποτέ· θεράπευσε τις πληγές τους, τους συγχώρεσε τα αμαρτήματα και πήρε πάνω Του τα αμαρτήματα όλων αποδεχόμενος να πεθάνει για μας θάνατο ταπεινωτικό, για να ανοίξει σε όλους εμάς το δρόμο της αγάπης και της αναστάσεως. Και έπειτα μας άφησε την πιο άγια Διαθήκη, σφραγισμένη με το άγιο και θείο Αίμα Του: την καινή εντολή της αγάπης.

Στο Μυστικό Δείπνο, τις τελευταίες στιγμές που ζούσε με τους μαθητές, ο Σωτήρας τούς εμπιστεύεται αυτή τη Διαθήκη της αγάπης: «Εντολήν καινήν δίδωμι υμίν, ίνα αγαπάτε αλλήλους, καθώς ηγάπησα υμάς, ίνα και υμείς αγαπάτε αλλήλους· εν τούτω γνώσονται πάντες ότι εμοί μαθηταί εστέ, εάν αγάπην έχητε εν αλλήλοις» (Ιω. 13:34). Και σαν να μην έφτανε αυτή η τόσο καθαρή εντολή, ο Σωτήρας την επαναλαμβάνει λίγο παρακάτω: «αύτη εστίν η εντολή η εμή, ίνα αγαπάτε αλλήλους καθώς ηγάπησα υμάς» (Ιω. 15:12). Για να το επαναλάβει ευθύς αμέσως και σε πιο αποφασιστικό τόνο: «ταύτα εντέλλομαι υμίν, ίνα αγαπάτε αλλήλους» (Ιω. 15:17).

Με καμία άλλη ευαγγελική εντολή ο Σωτήρας δεν έκανε έτσι. Μας είπε ότι όλες οι θείες εντολές είναι αναγκαίες για την σωτηρία. Για την αγάπη όμως ο Κύριος επιμένει με ιδιαίτερο τρόπο, διατάζει με κίνδυνο να προσβάλει την ελεύθερη θέληση του ανθρώπου, για να μας κάνει να καταλάβουμε πόσο απαραίτητη μας είναι η αγάπη, τι μεγάλη αξία έχει αυτή ενώπιον του Θεού.

Γι' αυτό και ο Μέγας Παύλος, στο θαυμαστό ύμνο της αγάπης λέει και αυτός ομόφωνα με τον Διδάσκαλο της αγάπης: «Χωρίς την αγάπη, όλα τα πνευματικά χαρίσματα, όλες οι αρετές, ακόμη και αυτό το μαρτύριο δεν έχουν καμιά αξία» (Α' Κορ. κεφ. 13).

Τι ήταν άραγε αυτό που έκανε τον κόσμο ώστε να συγκεντρώνεται κατά χιλιάδες γύρω από τον Σωτήρα, ξεχνώντας την πείνα, τη δίψα και την κούραση; Ήταν αληθινά η διδασκαλία Του η καινούργια, αλλά περισσό-

τερο από αυτό ήταν η δύναμη της θεϊκής αγάπης, την οποία έριχνε πάνω τους η ενανθρωπήσασα Αγάπη που τους παρηγορούσε, τους ανακούφιζε και τους θεράπευε από τις σωματικές και ψυχικές ταλαιπωρίες.

Αυτό το βλέπουμε και στη ζωή μερικών αγίων. Λέγεται, για παράδειγμα, στο βίο του Αγίου Νικολάου ότι αν κανείς είχε κάποια αρρώστια ή ένα ψυχικό πόνο και κοιτούσε μόνο στο πρόσωπο του μεγάλου ιεράρχη, έβρισκε παρηγοριά στον πόνο του. Αλλά βέβαια ο άγιος Νικόλαος ήταν πολύ ελεήμων, και η ελεημοσύνη είναι το πιο αυθεντικό σημείο της αγάπης για τον άλλο. Η δύναμη της αγάπης του μεγάλου ιεράρχη με την οποία περιέβαλλε αυτούς που έρχονταν πλησίον του, τους ελάφρυνε και τους έφερνε ψυχική παρηγοριά. Γι' αυτό και η Εκκλησία τιμά τον ιεράρχη Νικόλαο τοποθετώντας τον στην πρώτη θέση μεταξύ όλων των ιεραρχών της.

Και μόνο από αυτά τα παραδείγματα διαπιστώνουμε ότι από την ύπαρξη του αγαπώντος ξεχύνεται κάτι μυστικό, μια δύναμη που κάνει καλό στους άλλους. Μεταξύ αυτών που αγαπώνται πραγματοποιείται μια μυστική κοινωνία ενεργητικών δυνάμεων, οι οποίες μεταβάλλουν ολόκληρη τη ζωή τους. «Η αγάπη... ουκ ασχημονεί», λέει ο Απόστολος Παύλος, «ου ζητεί τα εαυτής, ου παροξύνεται, ου λογίζεται το κακόν,... πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει» (Α' Κορ. 13:5). Η αγάπη είναι μια δύναμη, μια φωτιά, την οποία ούτε οι ποταμοί, ούτε η θάλασσα δεν μπορούν να τη σβήσουν· είναι δυνατή σαν το θάνατο (βλ. Άσμα ασμάτων 8:6-7).

**Από το περιοδικό “Ο ΟΣΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ”, Έκδ. Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου
Αγίου Όρους, τ. 6 (1981), άρθρο: «Η καινή εντολή», σελ. 41
(αποσπάσματα).**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>